

Høkethingets Forhandlinger

4937 Eneste Beh. af Lov. om en Forandr. i Lov. om Valgmenigheder af 15. Mai 1868. 4938

5. At næste var opstaaet mere en Valgmenighed, og han brugte det udtryk, at dette kun var en pro mille. Han mente, at efter den frie Adgang, der var given ved Loven af 25de Marts f. A. til at benytte Kirkerne, kunde man saa nogehundre hjælpe sig dermed. Beg. har aldrig været i Stand til at indse, hvorledes man skalde kunne hjælpe sig dermed, naar man betrakter, hvad det er for en Adgang, som Loven af 25de Marts f. A. har givet; og som icke kommer til at børge det, hvorom der her er Spørgsmål. Men den cærede Rigsdagsmand udtalte den Gang — og dervor er det saa klart for mig, hvad der passerede — at Rigsdagsmanden — for Kjøbenhavn's Valgfreds — havde ført, saa slaaende Bevis for, at der nu var et cabnet saa megen Frihed ved Loven af 25de Marts f. A. — og saa kom han til den omtalte Konklusion — der ikke var nogen Ulykke ved ikke nu at faae en Valgmenighedslov. Beg. betragter Sagen ganske anderledes; jeg antager, at i det Hele Adgangen til at kunne staae en Valgmenighed, er et saadant Gode, at der fra Thingets Side hør gjøres Alt, hvad der lader sig gjøre, for at tilveiebringe Muligheden af, at der træder en Valgmenighedslov, i alt Fald under en saadan Form, at den kan blive bifalbet, i Stedet for Loven af 15de Mai 1868, og at man ikke skal lade indtræde en Periode, hvor de der føle Krang til at samle sig i en Valgmenighed, skulle være afskaarne fra Adgangen dertil. Det er disse Betragtninger, der gjøre, at jeg vil tiltræde den højstværede Thing til at lade Sagen gaa over til et Fællesudvalg, idet jeg frygter, for at ved at benytte den Lovel, som er antydet, at overslade Sagen til Landsstinget, kunde ogsaa den Mulighed indtræde, at vi ikke fil noget Fællesudvalg.

Berg; Beg. slutter mig til den Betragtning, der er gjort gældende af det cærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgfreds (J. V. Hansen). Er det Thingets Menning, hvad nu er aftenent over med Flertal af 4 Stemmer mod Ministerens Udtalelse, saa indser jeg ikke Nutten af at gaa ind paa det Forstlag, som den cærede Rigsdagsmand fra Svendborg (Corn. Petersen) hav stillet; er det derimod ikke Meningen med at Have vedtaget det Endringsforstlag, her har stillet, men man egenlig vil have noget Afbet, saa kan jeg forskaa, at man følger det cærede Medlems Forstlag. Beg. har intet mod den Tro, at det, der nu er vedtaget, udtrykker Thingets Anstuelse om denne Sag, og at man ikke viger tilbage for Hvidtningerne om baade Kirkernes Benyttelse og Benyttelsen af theologiske

Kandidater til Prester for Valgmenighederne, og det forekommer mig dervor, at det ikke er nogen Grund til at forsøge videre Forhandlinger i alt Fald efter Opsordring fra vor Side, naar Stillingen er saaledes. Beg. skal dervor tillade mig at stemme mod det Forstlag, som det cærede Medlem har fremsat. Omten det andet Thing derimod, at der skal nedsettes et Udvalg, da er det et Bidnesbyrd om, at det vil komme os i Møde, og maaske det ønsker at gaa saa vidt som jeg antager, at vi i den Henseende maa hevde. Beg. tror for Øvrigt ikke, at det er gjort muligt at oprette Valgmenigheder, fordi man ikke saa lidgen Lov ud i denne Samling af den Beskaffenhed, som her er Tale om; jeg tror, at det er muligt for Administrationen efter den gældende Lovgivning at oprette Valgmenigheder. Døsa af denne Grund, er det efter min Opfattning ikke nogensomhelst Ulempre forbunden med at have sin let forstaelige og let forklarlige Stilling i denne Sag.

Dermansen; Hvordan det virkelig skalde være saaledes, at Administrationen har denne Ret, i Fald vi lade Loven falde, skal jeg ikke indlade mig paa; men det har altid forekommet mig at være meget uheldigt, hvis det vilcelde skalde indkøsse i den Eid, som kan ligge mellem denne Samlings Slutning og indtil vi etter kunnen fåde en ny Lov, at Folk skalde sole sig opfordrede til at danne en Valgmenighed og saa skalde gjøre det uden at skalde paa Lovens Grund. Dervor er det min Menning, at vi bør gjøre, hvad der kan gjøres, for at se, om der ikke endnu findes en Overenskomst tilveie mellem de to Thing og den højstværede Minister. Maaske Sandspilligheden dervor er meget ringe, men det forekommer mig dog alligevel, at vi ikke skalde vise den maaske lille Udsigt, der er dertil, fra os, men folge det Forstlag, som er fremkommet fra det cærede Medlem for Odense Amts 2den Valgfreds (Cornelius Petersen). Ganske vist er det, saaledes som den cærede sidste Taler yttrede, de Medlemmers Menning, som i dette Spørgsmål hørte til Flertallet; hvilket ogsaa er tilfældet med mig — at den højstværede Ordning, den Ordning, vi maa tilstrebe og aldeles ikke opgive Haabet om at nage er den, som her er vedtaget; men det forekommer mig dog paa den anden Side, at det er muligt at imødegå andre Ansluerne noget i alt Fald paa et vist Punct. Beg. skal tillade mig at minde det højstværede Thing om, at ved denne Sags 1ste Behandling udtalte jeg den Tanke, at man med Hensyn til Kandidaters Bestillinge kunde sætte en Al-

106. Mode: Ordentlig Samling, 1872-73.